

[Jens Foged.]

repressalier imod den tidligere regering og dens lovforslag. Jeg ville være ked af, om det var rigtigt, at det var en repressalie. Men det ser sådan ud. Fordi hr. Grünbaum dengang ikke fik procenten hævet fra 40 til 50, tager han nu de 50 pct., og han tager noget mere med; han tager fat, og han har vel sikret sig, at man fra socialistisk folkeparti vil støtte disse lovforslag, sådan at han kan sige: ja, I kan fra den tidligere regeringsfløjs side gøre, hvad I vil, vi gennemfører disse ting lige så hårdt, som de er skrevet. Jeg håber, at der er mulighed for en almindelig drøftelse i udvalget om de forskellige regler, og at man ikke har låst sig fast.

Jeg føler, at hvis man kunne få disse mere tidløse regler igennem, ville man bl. a. kunne standse de voldsomme inflationsbølger, vi ser. Det er jo disse inflationsbølger, der er skyld i det hele. Tidligere havde vi også love, der var skyld i, at priserne steg på jord. Hver gang vi tager skat, når der handles med fast ejendom, stiger priserne naturligvis. Sælgeren vil have sig betalt. Det er en regel, som er uundgåelig, og derfor er noget af det, som finansministeren her foreslår, ligesom at bære benzin til inflationens bål, som han i stedet for skulle søge at slukke.

Dertil kommer, at kapitalvindingsskat trækker kapital ud af erhvervslivet til stor skade for ungdommens etableringsmuligheder. Mon den højtærede landbrugsminister — jeg ser, at han ikke er til stede i dag — har været klar over og har givet sit minde til, at der trækkes så mange penge ud af landbruget netop i en tid, hvor vi skal have store strukturændringer, og hvor ungdommen skal til, fordi vi forhåbentlig i et fællesmarked skal have rationaliseret? Den landbrugsminister, der med fuld ret og helt rigtigt kommer med støttelove til ungdommen, sidder nu her sammen med en finansminister, der tager pengene igen, sådan at disse unge landmænd skal betale betydelig mere for at komme til ejendommene. Det er jo konsekvenserne af det. Sælgeren vil have den forøgede skat hjem i form af højere pri-

ser, og det er de unge, der kommer til at betale.

Regeringen vil nu inddrage „en større del af fortjenesten til beskatning“, og det uanset om den pågældende eventuelt skal anvende de indvundne midler til nyetablering andre steder. Man kan ikke direkte sammenligne almindelig indkomstbeskatning, der løber fra år til år — det forsøgte hr. Hans Lund godt nok — med en gennem mange år opsummeret højere pris, en pris, der som følge af inflationen ikke er helt reel.

De foreslåede nye fradragregler er væsentlig ringere end tidligere. Hvor man før havde 40 pct.s tillæg til den 13. alm. vurdering eller også til anskaffelsessummen, foreslås der nu 20 pct. Må jeg i den forbindelse sige, at det er min opfattelse, at vi burde forlade den 13. alm. vurdering som basis og gå over til, at basis herefter skal være den 14. alm. vurdering. Min begrundelse for dette forslag skal være, at den 13. alm. vurdering blev foretaget under forhold, der ikke stod i relation til ejendommens senere handels- og beskatningsforhold. Vi har indført kapitalvindingsskat siden da, og vi har indført ændringer i frigørelsesafgiften og forskellige andre skatteregler, sådan at der imellem den 13. og den 14. alm. vurdering faktisk skete en justering, en prøvekøring. Der var da også dengang, som den højtærede finansminister ved, masser af revisioner af den 13. alm. vurdering. Det bevirkede bl. a., at den 14. alm. vurdering kom til at ligge mere rimeligt, mere på linje med de reelle priser end nogen sinde tidligere. Jeg erindrer endnu, at man kunne meddele, at man havde ramt ca. 4 pct. ved siden af den almindelige handelsværdi i vurderingerne, og finere kan det næsten ikke gøres. Den 14. alm. vurdering er altså et helt anderledes korrekt grundlag at beregne disse beskatninger på, hvis vi skal have dem. En af de ting, jeg meget gerne vil bede finansministeren tage positivt op i udvalget og give os nogle bedømmelser af, er, hvordan billedet ville tegne sig, om det hele ikke ville blive lidt mere retfærdigt ejendom for ejendom,